

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9Cb/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1721200054
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1721200054.2

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: T. W., I.: XX XXX XXX, P. P. W. XXX/XXA, R., o zaplatenie 933,37 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobcu proti výroku II. platobného rozkazu č. k. 9Cb/16/2021-61 zo dňa 18.03.2021 sa zamieťa.

odôvodnenie:

1 Žalobou doručenou súdu dňa 13.01.2021 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy vo výške 933,37 € s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2 Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 9Cb/16/2021-61 zo dňa 18.03.2021, ktorým (i) zaviazal žalovanú zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 933,37 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00% ročne: zo sumy 5,- € od 11.10.2018 do zaplatenia; zo sumy 450,- € od 30.01.2019 do zaplatenia; zo sumy 5,- € od 10.05.2019 do zaplatenia; zo sumy 462,37 € od 03.07.2019 do zaplatenia; zo sumy 1,- € od 04.09.2019 do zaplatenia; zo sumy 10,- € od 02.10.2019 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tunajšom súde a (ii) uložil žalovanej do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi, k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov súdneho konania vo výške 176,77 € pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 27,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 149,27 €.

3 Proti výroku II. platobného rozkazu podal v zákonnej lehote sťažnosť žalobca. Svoju sťažnosť okrem iného odôvodnil tým, že súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s vyhláškou o odmenách a náhradách právo a to trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane 3 režijných paušálov). Žalobca tieto trovy v konaní riadne preukázal. Žalobca je zároveň názoru, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ V civilnom

sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny. Žalobca na podporu svojej argumentácie odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Csp/86/2019 zo dňa 02.02.2021. Zároveň uviedol, že súd sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo takýto úkon nepriznal. V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukazuje na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je, alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 74,78 €, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávanom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd napadnutý výrok o trovách konania zrušil alebo zmenil tak, že zaviazal žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 61,74 € s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,04 € s DPH. 4 Žalovaná sa k doručenej sťažnosti nevyjadрила.

5 Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

6 Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7 Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8 Podľa § 156 CSP, Konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

9 Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

10 Podľa článku 11 ods. 4 CSP, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

11 Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva.

12 Po posúdení sťažnosti súd dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

13 Žalobca v sťažnosti namietal nesprávny postup súdu, keď mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - predžalobná výzva. Poukázal na skutočnosť, že tieto trovy v konaní riadne preukázal s odkazom na dôvodovú správu k ustanoveniu § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky. Zároveň uviedol, že súd sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo takýto úkon nepriznal. V prvom rade považuje súd za potrebné poukázať na druh napadnutého rozhodnutia. O žalobcovom nároku bolo rozhodnuté platobným rozkazom. Platobný rozkaz patrí medzi skrátené rozhodnutia v zmysle § 265 ods. 1 CSP. Zo samotnej povahy platobného rozkazu vyplýva, že neobsahuje odôvodnenie, preto argument žalobcu, že súd v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil, prečo určitý úkon nepriznal, je bez právneho významu. K rozhodovaniu o trovách konania v platobnom rozkaze je potrebné uviesť, že v ňom dochádza ku kumulácii rozhodovania o nároku a o výške trov konania. Povinnosťou súdu je rozhodnúť o trovách konania (minimálne o nároku) v rozhodnutí vo veci samej alebo v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (podľa procesnej situácie). Civilný sporový poriadok v ustanovení § 251 určuje, čo možno považovať za trovy konania, a teda že trovy konania sú výdavky, ktoré vzniknú v konaní. Je teda potrebné vziať do úvahy časové hľadisko vzniku trov, keď: „Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí).“ (ods. 50 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019). V tejto súvislosti súd skúma, či výdavky vzniknuté odo dňa podania žaloby do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí spĺňajú predpoklady na ich uplatnenie ako trov konania. S argumentáciou žalobcu, že v prípade, ak by bola prijatá predmetná predmetná, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania, sa však súd nemôže stotožniť. Vzhľadom na to, že samotné súdne konanie sa začína doručením žaloby (alebo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), bolo by prílišným právnym formalizmom, ak by vypracovanie žaloby advokátom a jeho zvolenie (prevzatie a príprava zastúpenia) neboli považované za trovy konania, keďže bez vypracovania žaloby nie je možné túto súdu doručiť a začať tak súdne konanie. Rovnako má každý právo zvoliť si zástupcu v konaní, ktorého poverí vypracovaním a podaním žaloby. Inými slovami žaloba je hmotnoprávna podmienka začatia konania, bez jej vypracovania a podania nie je možné začať civilné sporové konanie. Preto je potrebné ustanovenie § 251 CSP vykladať v spojení s ustanovením § 156 CSP tak, že je síce pravdou, že konanie sa začína až doručením žaloby, avšak za trovy konania je potrebné považovať aj vypracovanie samotnej žaloby, hoci z časového hľadiska vznikla skôr ako sa začalo konanie. Na podporu tejto argumentácie možno použiť aj príklad, kedy by za situácie keď žalovanému bude priznaná náhrada trov za vyjadrenie k žalobe a prevzatie a prípravu zastúpenia, keďže v časového hľadiska tieto úkony vznikli po začatí konania a v prípade žalobcu by nebola priznaná náhrada trov žalobcovi za prevzatie a prípravu zastúpenia a vypracovanie žaloby, keďže vznikli pred doručením žaloby na súd. Uvedený postup by bol ústavne neudržateľný a zakladal by nerovnosť medzi právami žalobcu a žalovaného. Je tak síce pravdou, že vyhláška upravuje odmenu za úkon právnej služby - predžalobná výzva, avšak z časového hľadiska nespadá pod definíciu trov konania v zmysle § 251 CSP. Predžalobná výzva nie je hmotnoprávnou podmienkou pre podanie žaloby, resp. začatie konania na súde.

14 Nie je možné sa stotožniť ani s názorom žalobcu, podľa ktorého mal súd posúdiť ako príslušenstvo pohľadávky aj v prípade, ak si ho žalobca osobitne neuplatnil s poukazom na zásadu iura novit curia (súd pozná právo). V zmysle uvedenej zásady platí, čo správne uviedol aj žalobca, že strana v civilnom konaní vedenom prvoinštančným súdom a odvolacím súdom nemá povinnosť argumentovať právne, ale pre uplatnenie alebo obranu svojho práva je postačujúca argumentácia skutková, resp. úspešné preukázanie tvrdeného skutkového deja. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 933,37 € s príslušenstvom (úroky z omeškania) a uplatnil si nárok na náhradu trov konania (bez vyčíslenia). V tejto súvislosti je nutné uviesť, že povinnosť strany vyčísliť trovy konania

civilný proces nepozná, preto o výške tohto nároku rozhoduje súd z úradnej povinnosti na základe skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu. Požiadavka žalobcu, aby súd v tomto prípade sám vyvodil priznanie predžalobnej výzvy ako príslušenstvo pohľadávky nemá oporu v právnych predpisoch. S poukazom na základnú zásadu civilného procesu vyjadrenú v článku 11 CSP, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom. Inými slovami, ak žalobca výslovne (aspoň pri vyčíslení trov konania) neuvedie, že požaduje aj predžalobnú výzvu, nemôže jeho pasivitu nahrádzať súd, navyše v situácii, keď civilný proces je v zmysle CSP postavený na procesnej aktivite sporových strán, najmä povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Obdobne sa postupuje aj v prípade ostatného príslušenstva pohľadávky, napr. úrokov z omeškania, ktoré si žalobca výslovne uplatnil, hoci v prípade prijatia ním prezentovaného názoru by tak robiť nemusel. Za daného stavu, tak súd nemohol žalobcovi priznať náhradu za predžalobnú výzvu ani ako príslušenstvo pohľadávky.

15 S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že vyšší súdny úradník postupoval správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania, keď náhradu trov právnej služby priznal len za dva úkony (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie vo veci samej - žaloba), sťažnosť žalobcu je tak nedôvodná a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.